

*Na modrém blankytu bělostné hory hynou,
lehounký větřík po nich hraje;
a vysoko - v daleké kraje
běžkaři bílou stopou plynou...*

Orlická Běhavka 7. 2. 2015

Vítáme všechny příznivce běžeckého lyžování a Běhavky zvláště. Hlásíme se z Šerlichu v Orlických horách, kde vládne nádherné zimní počasí. Obloha vymetená svěžím větříkem, zimní slunce se odráží v čerstvém sněhu, který si přímo říká o to, aby se do něj zakously hrany běžek našich závodníků.

Je právě 12 hodin a v tuto chvíli jsme vám měli zprostředkovat start slovuťného závodu Běhavka 2015. Bohužel se vyskytly blíže neurčené komplikace při přepravě některých moravských závodníků a proto se na start stále čeká. Podíváme se, kdo se zatím rozehrívá

v prostoru startu. Ze známých tváří zde vidíme loňského šampióna Jeníka, který kmitá nožkami na Pekariho závodních běžkách, ale nechal se slyšet, že prodělal právě virózu a jeho forma je tak ve hvězdách (nebo je někde jinde, to se ještě uvidí).

Další závodník Vítek, kterého můžete znát z populární písni Běhavka song a který skutečně nebyl „dobrý navždy“.

V červeném trikotu můžete vidět vítěze z roku 2011, Petra, řečeného Vlk, který se jako jeden z mála nechal slyšet, že letos trénoval.

Všichni si jistě povšimli populárního borce Jiřího, který se po loňské pauze vrátil na trať a srší zdravím a sebevědomím.

Na startu Běhavky si letos dali dostaveníčko nejen vášniví sportovci, ale také vášniví rodiče, kteří se rozhodli tužit svá dítka v horském povětří od raného dětství. Vidíme tedy Emičku, Jonáška, Štěpánka v doprovodu rodičů. Zatímco u Kohoutků bude reprezentovat otec a matka povede dril Emy, Pituchovi to mají naopak. A právě k nám dorazila zpráva, že Markéta si někde zapoměla psa Drakea, kterého jste v minulých letech mohli vídat na trati a pojede tedy na vlastní pěst a pohon.

Nezapomínejme na další ženy. Obhájkyně titulu Jana Plavcová zvažovala do poslední chvíle svou účast, ale nakonec převážila touha po cenné trofeji a stojí zde na startu, koučovaná neběžícím trenérem Tomášem, který se zároveň ujal role startéra, časomíry, rozhodčího a strážce salonku.

S klidem sobě vlastním se na závod rozevíčuje také Libor s ženou Stanislavou. Jejich rodinu reprezentuje také dcera Jana. Protože nevidíme jejího bratra, jdeme se optat na jeho účast.

„Jano, kde je Martin s Andulkou?“

„Někde vybalujou Bolečka.“

„Boleček jede taky?“

„Jo. Martin je Prdlouš. Ale říkám to láskyplně.“

„A Andulka?“

„Andulka je taky Prdlouška, ale to bych si já říct nedovolila, když tak jen láskyplně.“

„Takže rodina Prdloušů se zúčastní v plném počtu?“

„Ano. Toník pojede na běžkách s Karlem, Boleček na zádech a Andulka pěšky. Prostě Prdloušové.“

Říká láskyplně Jana.

A ano, už vidíme celou čtveřici dobíhající na start přesně tak jak jste právě slyšeli. Umístíují startovní čísla a už čekáme jen na ... a už nečekáme, už je vidíme, přichází Jana Matrková, sestra známé triatlonistky, další nováčci Martin Skopalík a Filip, kterého přivedla jeho žena Míša známá trati již z roku 2010.

Poslední příchozí učinili bleskové přípravy na start hltající zároveň předzávodní informace a už je to tu. Všichni se řadí ke známé kečupové čáře a výstřel startovní pistole zahájil sedmý ročník Běhavky!

Do čela se jako obvykle prodrál mocným soupažným stylem Vítek, který má ostré nástupy a pozvolné sestupy. Skupina závodníků se řadí do stop. Bruslaři kmitají uprostřed. Vítko už začal pronásledovat Jeník. V tuto chvíli ho dotahuje a utváří bratrskou dvojici.

Podívejte se jak Jeník kontroluje přes rameno, kdo z peletonu se ještě pokusí udržet nasazené tempo. Sděluje své zjištění Vítkovi a zdá se, že oba jsou znepokojeni tím, že na dosah se drží Martin Skopalík, který přitom jede klasickým stylem. Za ním dře Vlk a i další závodníci se potýkají s úvodním stoupáním na Deštnou. Mezi ženami nastoupila do popředí Markéta, uvyklá z předchozích let na vyšší rychlost. Mezi Dámami udává tempo Jana a mezi kluky jasně vede Toník v doprovodu Karla.

Na čele se mezitím vyměnily pozice, Vítek jako druhý se spíše snaží udržovat tempo udávané bratrem. Na rovnějších úsecích využívá dlouhého skluzu, zatímco Jeník dlouhých holí.

A už se blíží vrchol Deštné a přijde obávaný sjezd. Dnes je zde opravdu rušno.

V rozježděném sněhu a vypluženém korytu se komíhá jeden běžkař za druhým. Jeden právě padl na zem před Jeníkovy špičky. Závodník elegantně objel nešťastníka obloučkem, aniž by opustil sjezdařskou pozici, prolétl okolo jiného turistu plužícího traverzem. Tento manévr vedl k pádu předjetého a ten se nyní málem stal i přejetým, ale Vítek v poslední chvíli stihl přeskočit do hlubokého sněhu vpravo od cesty. Vybalancoval blížící se pád, najel zpět na cestu a už se řítí ve vajíčku za Jeníkem a oba dále kličkují mezi veřejnostmi.

Martin Skopalík dojíždí k bufetu jako třetí a neznalý trati, vyptává se diváků na cestu.

Vlk při sjezdu dokonce utřil bodnou ránu hůlkou a pozor nyní se blíží k obávané zákrutě pod sjezdem, aaaaaaa, přímo v cestě stojí turista. Jen tak tak se ve velké rychlosti Vlk prosmýkl kolem.

Přichází dlouhá, mírně vlnitá pasáž přes Jelenku. Závodníci jsou již rozeseti s většími či menšími odstupy po trati. Co se týče skupinek, kromě čelní dvojice vidíme stíhací jízdu také u Jany Matrkové a Míši, doprovázené Filipem, obě dívky se také odhodlaně dotahují na Martina v typickém ústroji bez čepice a rukavic. V jejich kategorii je ovšem víc určitě zajímavá Markéta,

kteřá s úsměvem na rtech začíná ztrácet naději na zlato. Malé odstupy slibující krutý boj mají také Jana Plavcová s Liborem - na Janu Pékovou už však nejspíš stačit nebudou. Záběr z helikoptéry nám nyní zprostředkovává opět dění na špici. Před závěrečným sjezdem Vítek ztrácí pozvolna na Jeníka a nyní už je nějakých padesát metrů za ním. Jeník už se veze ve stopě a předjíždí jednoho turistu za druhým. Nyní i Vítek nalehl do aerodynamické pozice a zdá se, že náskok poněkud zkracuje. Ještě mocnými odpichy dosáhl většího zrychlení a už se řítí jako naparafinovaný blesk. Už dojíždí Jeníka, ale předjíždění mu komplikuje dopravní situace, zrovna když vystoupil ze stopy, ocitli se proti němu dva lyžaři a vypadají že neuhnou. Vítek přešlápnul doprava, doleva, protáhl se mezi lyžaři a už s nějakou poznámkou míjí bratra a nechává ho za sebou jako by stál na místě. Jeníkův serviceman bude mít asi po závodě horkou chvíli.

Sjezd končí u rozcestníku pod Homolí, ostrá brzda smykem a Vítek vyráží zpět do kopce. Ale je vidět, že už do toho nedává tolik elánu jako v první půli. Pro Jeníka není těžké stáhnout malý náskok a už nastupuje zpátky do čela a neodvratně se Vítkovi vzdaluje. Už je asi v půli stoupání, když se míjí s Martinem Skopalíkem. A tady už se stoupání stává pozvolnějším a první závodníci se míjejí také s Vlkem. Zdá se, že dnes jede s veselou myslí, ale slabším záběrem. A už je tu první, čistě klasický běžkař Jiří. Na jeho tváři se mísí optimismus díky blížícímu se sjezdu a zároveň předzvěst vyčerpání z představy toho, co přijde po obrátce. Jeník si jede pro vítězství, Vítek už může jen z dále pozorovat jeho silový styl. Potkáváme opět Martina, Janu, Míšu, Filipa, Markétu, Tomáše, Janu, Libora a na závěr, ale v neposlední řadě i Stanislavu.

Než jsme prolétli roztaženým závodním polem Jeník dosáhl drsného stoupání na vrchol Deštné. Opřel se do toho, ale díky zpomalení v kopci se Vítek dostal přeci jen na dohled. Ale, ale, co to zkouší, zdá se, že chce zkusit dotáhnout ztrátu během bez lyží. Ano, už je nese a jím dříve opovrhovaná taktika se teď může hodit. Kdyby nyní stáhl nějakou minutku, mohl by při závěrečném sjezdu Jeníka ještě ohrozit. Ale nevypadá to, že by se Jeníkův náskok zmenšoval a tento závodník je už na vrcholu a mocnými odrazy si vyráží pro svůj další titul. Vítek vypadá vyčerpaně a v tuto chvíli je už také pod vrcholem a jistě už se těší na snadnější pasáž v závěru. Oba závodníci nyní potkávají Karla s Toníkem. Toník udržuje vytrvalostní styl a zdá se, že bezpečně kontroluje svou pozici v závodě.

Zatímco o medailích mužů zdá se být rozhodnuto, k nebývalému souboji se schyluje mezi ženami. Míša s Janou M. se nespouštějí z očí ani z mysli a do toho se nám zamíchala ještě karta Martina Slezáka. Ten asi nebude z těch, kdo by se nechali bez boje předjet od ženy. Podle zpráv z režie se Jeník přiblížil do cílového stoupání a proto rychle přeskočíme na kamery pod Masarykovou chatou. Ano, Jeník vyklusává poslední metry k Masaryčce, není na něm patrná únava a nyní vstupuje do dveří chaty a do historie Běhavky. Vítek má ztrátu čtyři minuty a teprve překročil silnici. Další čtyři minuty ho dělí od třetího Martina Skopalíka a i ten si zjevně svou medailovou pozici podrží před Vlkem. Ten je asi deset minut pozadu. Klasik Jirka jede také na jistotu, ale nyní se už můžeme vrátit k souboji mezi dívkami. Míša a Jana, kdo z koho. Už je vidíme v zatáčce a nyní i ony vyskakují z vázání podporovány Filipem ženou se vzhůru za cennými kovy a za Martinem. Ten zoufale bojuje. Ale co to!? Je tu pád. Martin se hrabe ve sněhu a nikdo mu nepodá pomocnou ruku. Dívky bojují do posledního dechu a je to Jana, která sklízí ovace a slávu. Martin se ještě vmezeřil před Míšu a už i ona vstupuje do výčepu.

Časomíra Tomáš zpracovává výsledky a postupně dobíhají další závodníci. Filip a jen tři minuty za Míšou také bronzová Markéta, vítaná rodinou usazenou v koutě.

Stejně tak se svého druhého rodiče dočká brzy také Ema.

Další zlatá medaile cinkla s příchodem Toníka.

Máme tu již také Prdloušovu sestru a nedlouho po ní Jana Plavcová. Janě je třeba vyslovit zvláštní uznání, protože mimo záběry kamer nezištně pomáhala Andulce s kojencem a

obětovala tak svůj osobní rekord. I Libor a Stanislava dobíhají s větší starostí o vnoučata než o medaile, ale shledali se nakonec všichni a tak je to jednoznačný happyend. Personál restaurace nestíhá dorovnávat energetické ztráty vyčerpaných závodníků a tak přijdou vhod i sacharidové medaile spolu s předáním putovních trofejí. Záběry ze slavnostního ceremoniálu se s vámi loučíme a těšíme se na další přenos již 5. září na [Rodinném triatlonu](#).